

195 . Târgșoru Vechi | Județ: Prahova | Punct: La Mănăstire | Anul: 2005

Anul: 2005

Cod RAN: 130927.01

Perioade: Preistorie, Antichitate, Evul Mediu

Epoci: Epoca bronzului, Epoca romană timpurie, Epoca medievală timpurie, Evul Mediu

Tipuri sit: locuire, structură de cult/religioasă

Categorii sit: Apărare (construcții defensive), Civil, Religios, ritual și funerar, Neatribuit

Autori: Bogdan Ciupercă, Alin Frînculeasa, Dan Lichiardopol, Andrei Mircea Măgureanu, Gheorghe Alexandru Niculescu, Eugen-Cristian Paveleț, Dorin Sârbu

Instituții: Muzeul Județean de Istorie și Arheologie Prahova, Muzeul Județean de Istorie și Arheologie Prahova, Muzeul Județean de Istorie și Arheologie Prahova, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Muzeul Județean de Istorie și Arheologie Prahova, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București

Raport

Aflată la 9 km de orașul Ploiești, rezervația arheologică Târgșoru Vechi, punctul La Mănăstire, se întinde pe o suprafață de 17 ha pe malurile pârâului Leaota, azi colmatat.

Situl arheologic de la Târgșoru Vechi este unul dintre cele mai bogate și mai importante din România, cercetarea arheologică a perimetrului rezervației începând în 1956. În decursul celor 50 de ani de cercetări sistematice neîntrerupte, au apărut urme de locuire ce definesc toate epocile din paleolitic și până în sec. XX. Practic este locul ideal pentru cercetători de a studia relațiile și interacțiunile dintre epoci, populații, mode. Unicul descoperirilor îl reprezintă însăși posibilitatea cercetării lor în paralel și ca atare realizarea unei foarte importante comparații a datelor arheologice între diferitele ansambluri care alcătuiesc situl.

Anul acesta săpăturile arheologice de la Târgșoru Vechi s-au desfășurat doar în perimetrul sectorului B și, parțial, în zona castrului roman. Săpăturile programate în sectorul D (așezările din epoca migrațiilor) nu s-au putut desfășura din cauza cantității mari de precipitații din acest an, ceea ce a dus la creșterea nivelului pânzei freatice, făcând imposibilă cercetarea arheologică.

Astfel, obiectivele campaniei din 2005 de la Târgșoru Vechi au fost următoarele:

- cercetarea sistematică a sectorului B, în perimetrul resturilor de locuire medievale din zona celei de-a doua incinte a Curții domnești și al necropolei Sântana de Mureș – Cerneahov;
- delimitarea construcțiilor din zona „Caselor domnești”, în vederea finalizării proiectului de restaurare și valorificare a acestora;
- sondarea zonei presupuse a castrului roman, în scopul delimitării acestuia.

Imediat după reluarea săpăturii, a fost stabilit un ax de triangulație, materializat în teren prin patru borne, având orientarea 900‰NE – 4100‰SV (busolă cu 6400‰), la care s-a raportat situația surprinsă în Cas.13B (ziduri, fundații, complexe), urmând ca plecând de la aceste borne, să se raporteze Cas.13B, precum și săpăturile din zona „caselor domnești”, la planul general și la ridicarea topografică a sitului.

Sector B – colțul de NE al zidului „incintei 2”

În acest sector a fost reluată săpătura din Caseta 13B (Cas.13B), începută în campania 2003, al cărei scop inițial a fost completarea informațiilor privind necropola Sântana de Mureș – Cerneahov. Săpăturile din 2003–2004, în afară de zidul de incintă, au scos la iveală și fundații de ziduri, a căror existență nu era cunoscută anterior săpăturilor, precum și numeroase alte complexe medievale (gropi, pavaie, locuințe etc.).

În campania din anul acesta s-au completat observațiile privind colțul de NE al curții celei de-a doua

incinte. După demontarea martorului mare E - V s-au putut observa următoarele:

- pe latura de E și în colțul de NE al curtinei se disting foarte clar două tipuri de construire a elevației. Primul tip de zidărie este caracterizat prin casetoane de cărămizi, în care sunt încastrați bolovani de râu, legați cu mortar. Din elevație nu s-a păstrat decât partea exterioară a peretelui, ușor înclinată către E, fața interioară a acestuia, însă, lipsind. Fundația zidului respectiv este constituită din bolovani mari de râu, înecați în mortar. Lățimea fundației este de 1,10 m, având o adâncime de cca 0,50 m și a fost surprinsă în Cas.13B pe o lungime de 3,40 m. Elevația păstrată are, însă, o lungime de cca 2,40 m de la profilul de S al Cas.13B. În colțul propriu-zis al curtinei se poate observa un alt tip de zidărie, constând din paramenți cu două rânduri de cărămizi, între care s-a turnat un emplecton, constituit din bolovani de râu și fragmente de cărămizi, înecate în mortar. Pe latura de N a acestui zid s-a putut observa că structura cu paramenți și emplecton a început să fi clădită abia după așezarea a 3-4 rânduri de cărămizi peste fundație. Lățimea zidului cu emplecton este de 0,90 – 1,00 m, elevația fiind păstrată pe o înălțime de 0,20-0,37 m. Pe latura de E a acestui zid, către S, nu s-au păstrat decât 5 asize de cărămizi. Acestea constituie, eventual, baza peste care putea să fie clădită structura cu emplecton, dar care lipsește în această porțiune. În orice caz, este categoric vorba de unul și același zid, întrucât s-a putut observa că în colțul curtinei zidăria este țesută. Fundația zidului de colț este constituită din bolovani de râu (de dimensiuni vizibil mai mici decât la fundația zidului cu casetoane) și multă cărămidă spartă, înecată în mortar. Lățimea fundației este de 1,00 – 1,10 m. Partea ei superioară (baza elevației) se află la 0,33 m (latura de N) / 0,17 m (în colț) Waagriß, iar talpa fundației la 0,75 m (latura de N) / 0,61 m (în colț) Waagriß.

- fundația zidului construit cu paramenți din asize de cărămizi și emplecton „taie” fundația zidului cu „casetoane”, fiind săpată ceva mai de sus decât primul (cel mai de jos) rând de cărămizi aflat peste fundația cu bolovani mari de râu (de la care pornesc „casetoanele”). Pe o porțiune de 0,60 m zidăria lipsește, astfel încât relația dintre elevațiile celor două ziduri nu este clarificată.

- fundația constituită din bolovani de râu și cărămidă spartă, înecată în mortar continuă și pe latura de N a zidului de incintă, dar traseul acesteia este deviat față de traseul zidului cu cca. 7°.

Încă din campania 2003, în afară de zidul de incintă, au fost surprinse și câteva fundații, despre care s-a bănuț inițial că ar aparține unei structuri unitare, notată în jurnal cu sigla Edificiul 1. Este vorba de două fundații (notate acum E1 și E4), aproximativ perpendiculare pe traseul zidului de nord al incintei. Fundația E1 a fost surprinsă la adâncimea de 0,31 m (capătul de N) / 0,50 m (capătul de S) față de Waagriß (capul bornei A). Are o lungime de 4,90 m și o lățime variind între 0,70 și 0,90 m. Adâncimea șanțului în care a fost turnată este de 0,90-0,75 m, talpa ei fiind surprinsă la 1,05-1,09 Waagriß. În capătul de S al fundației E1, imediat la E de aceasta, se află o altă fundație, notată E2, aproximativ pătrată (0,80 x 1,00 m), puțin adâncită (0,30 m) și care este adosată la fundația E1. Fundația E4, paralelă cu E1 și perpendiculară pe zidul de incintă de N, se află la cca 4 m V de fundația E1. A fost surprinsă la 0,75 m Waagriß având o lungime de 4,60 m și o lățime de 0,90 m – 1,10 m. Fundația E3 este situată în capătul de nord al E4, perpendiculară pe aceasta și paralelă cu zidul de incintă, adosată la acesta. Are o formă dreptunghiulară cu dimensiunile de 1,5 x 1,2 m; talpa acesteia nu a putut fi surprinsă deoarece săpătura s-a oprit pe nivelul pavajului de bolovani identificat între fundațiile E1 și E4.

Din elevațiile zidurilor respective nu s-a păstrat nimic, partea lor superioară fiind acoperită, așa cum s-a observat în campaniile din 2003-2004, de un strat de pământ în amestec cu o cantitate mică de mortar și cărămizi sparte.

În caseta 13B, carourile 4-5/A-C, s-a continuat cercetarea complexelor identificate în campania 2004 și care nu au fost finalizate, complexele noi fiind numerotate în continuarea celor vechi. Astfel, au fost identificate și cercetate un număr de 24 de complexe, a căror descriere și structură o prezentăm mai jos:

Complexul 7 (cpl.7), identificat în campania 2004, în carourile 4-5/B, la adâncimea de 0,70 m, are o formă aproximativ rectangulară (2 x 1,80 m), orientat N-S și conține pământ afânat cu pigment de cărbune. S-au confirmat observațiile anterioare conform cărora cpl.7 deranjează masa de arsură de culoare roșie și podina din lut galben a cpl.9. Ulterior s-a constatat că groapa cpl.7 este delimitată de o lutuială de pământ galben, similară cu podina cpl.9. După demontarea acestui complex s-a constatat că cpl.7 este o groapă ce aparține cpl.9, podina acestuia coboară și căptușește pereții și fundul acestei gropi.

Complexul 9 (cpl.9), identificat în campania 2004, în carourile 4-5/A-B, la adâncimea de 0,90-1,07 m Wgrs., este constituit dintr-o masă de dărâmtură arsă puternic, căzută peste o podină lutuită, având dimensiunile de 3 x 2,30 m. Acest complex constituie resturile unei locuințe (dependințe) medievale construite anterior ridicării celei de-a doua curtină. Între masa de arsură și lutiua galbenă a cpl.9 s-a observat o dungă subțire, de culoare neagră și pe alocuri fragmente de la scânduri arse. Complexul este perforat de o serie de gropi de par care ar fi putut avea rolul de a susține suprastructura construcției.

Complexul 10 (cpl.10), a fost surprins în caroul 5/C, la adâncimea de 0,92 m Wgrs., în apropiere de fundația de nord a zidului de incintă, fiind reprezentat de o zonă rectangulară (2 x 0,55 m), orientată E-V. Cpl.10 continuă sub fundațiile de N și E ale incintei, umplutura acestuia fiind constituită din pământ relativ afânat, în care se găsește o cantitate mare de arsură roșie. Materialul arheologic recuperat din umplutura cpl.10 este alcătuit din fragmente ceramice, oase de animal, piese din fier (cuie, piroane).

Complexul 11 (cpl.11), a apărut în carourile 4-5/A.B, la adâncimea de 1,25 m, ca o masă de lut ars situat sub cpl.9. Între cele două complexe, s-a observat un nivel de pământ în care se întâlnește o cantitate mare de fragmente ceramice și oase de animal.

Complexul 12 (cpl.12), a fost surprins în carourile 2-4/D, și a apărut ca o groapă de mari dimensiuni, având umplutura din pământ de culoare neagră. Cpl.12 este suprapus de latura de N a zidului de incintă, acest fapt putând reprezenta cauza tasării respectivei porțiuni de zid. Inventarul arheologic al cpl.12 este constituit din oase de la animale, fragmente ceramice, bucăți de zgură de fier.

Complexul 13 (cpl.13), a fost observat în caroul 4D, la adâncimea de 0,68 m Wgrs., la E de cpl.12, are o formă rectangulară, puțin adâncit. Marginile acestui complex sunt demarcate de o dungă de arsură care intră sub zidul de incintă. Materialul arheologic este compus din fragmente ceramice.

Complexul 14 (cpl.14), a fost surprins în carourile 4-5/D, la adâncimea de 0,70 m Wgrs., la E de cpl.13, are o formă aproximativ ovală, marginile sale fiind marcate pe latura de vest de o dungă de arsură asemănătoare cu cea întâlnită la cpl.13; iar pe cea de E este mărginit de trei pietre. Acest complex este suprapus de latura de N a zidului de incintă. Fundul acestui complex este drept.

Complexul 15 (cpl.15), a fost identificat în caroul 5D, fiind reprezentat de o groapă situată la est cpl.14, ce intră în profilul de E al casei 13B. Are o formă rotundă, iar umplutura constă din pământ amestecat cu fragmente de lipitură arsă. Ulterior s-a constatat că cpl.15 împreună cu cpl.16 fac parte din una și aceeași structură. Este vorba de o construcție adâncită cu structură de bârne și pereți lipiți. Fundul este drept și marcat printr-un nivel de arsură.

Complexul 16 (cpl.16), este situat în caroul 5D, între cpl.14 și cpl.15, fiind suprapus de fundația zidului de incintă și de latura de E a cpl. 14. Umplutura acestui complex este alcătuită din pământ de culoare neagră, cu pigment de cărbune și pigmentație slabă de chirpic. În urma cercetării acestui complex s-a observat existența unei cantități mari de lipitură arsă cu impresiuni de nuielă, cât și a unei bârne, surprinse „in situ”, având orientare N-S. Constatându-se existența unor puncte comune între cpl.10 și cpl.16 (situarea în aceeași zonă, de o parte și alta a zidului de incintă; nivel comun; prezența aceluiași material de construcție în umplutură, existența unor bârne surprinse „in situ”, care delimitează o structură unitară, etc.) s-a emis ipoteza conform căreia cele două complexe ar constitui un singur complex, probabil o structură de locuire aparținând perioadei medievale. Urmează ca în momentul când se va cerceta suprafața situată la nord de caseta 13B, această ipoteză să se confirme sau nu.

Complexul 17 (cpl.17), a apărut în partea de nord a cas.13B, carourile 4-5/D, stratigrafic acesta este situat sub nivelul complexelor 14 și 15-16. Cpl.17 apare ca o masă de pământ de culoare neagră, puternic pigmentat cu var și cărbune. Inventarul acestui complex este alcătuit din fragmente ceramice.

Complexul 18 (cpl.18), este situat sub cpl.14, constând dintr-o groapă de formă circulară. Umplutura cpl.18 constă din pământ negru lutos, compact, cu pigmentație de chirpic.

Complexul 19 (cpl.19), acest complex a apărut sub nivelul lui cpl.13, fiind mărginit de cpl.14 la est. Forma complexului este rectangulară, asemănătoare cu un șanț în partea superioară, umplutura fiind constituită din pământ castaniu cu pietricele, pigmentație de lut galben, iar în partea superioară sporadic

urme de chirpic și cărbune. Inventarul arheologic este alcătuit din fragmente ceramice.

Complexul 20 (cpl.20), a fost identificat sub nivelul cpl.15-cpl.16, fiind despărțit de acestea printr-un nivel de pietriș amestecat cu pământ de culoare cenușie, având o grosime de 0,03-0,04 m. Cpl.20 se constituie dintr-o concentrație de fragmente ceramice, dintre care se întregeste cel puțin un vas. Fragmentele ceramice se găseau așezate pe un strat de pământ de culoare neagră, gros de 0,01-0,04 m.

Complexul 21 (cpl.21), a fost observat în caroul 5D și apare ca un nivel de lipitură arsă, omogenă, dură ca consistență, fățuită, probabil o podea de locuință, dar peste care nu s-a găsit un strat de dărâmatură. Forma cpl.21 este rectangulară în plan, cu colțuri rotunjite, iar pe profilul E-V al cas.13, apare ca o mică albiere. În colțul de SE a fost identificată o groapă de par în care s-a observat resturi de cărbune de la un stâlp al locuinței. În umplutura acestui complex s-au găsit fragmente ceramice și o cantitate mare de pigmenți de cărbune.

Complexul 22 (cpl.22), apare în carourile 4-5/C, la adâncimea de 0,90 m, ca o zonă, puțin albiată (groapă), de formă ovală (0,80x0,50m), având orientare E-V. Umplutura acestui complex este alcătuită din cenușă, pietricele și fragmente ceramice medievale. Sub cenușa cpl.22 apare o lentilă de lut roșcat cu o grosime de 0,04 m.

Complexul 23 (cpl.23), a apărut în caroul 4/D, la adâncimea de 1,26 m, ca o groapă delimitată de pietriș, ce intră însub talpa fundației de nord a zidului de incintă.

Complexul 24 (cpl.24), a fost identificat în carourile 5/C-D, la nord de zidul de incintă și este reprezentat de o podina arsă. Acest complex suprapune un strat de pământ ars la roșu, cu o grosime de 0,02m, care la rândul său suprapune un pământ de culoare cafenie închisă.

Complexul 25 (cpl.25), a fost identificat în caroul 4/D, sub nivelul cpl.24 și este o groapă delimitată de pământ de culoare cafenie.

Complexul 26 (cpl.26), în caroul 5C, la adâncimea de 1,17 m Wgrs a apărut o groapă rotundă cu diametrul de 0,22-0,29 m. Umplutura acestui complex este alcătuită din pământ negricios, afânat, chirpic, cărbune și cenușă. În interiorul acestui complex la adâncimea de 1,20 m Wgrs. a fost observată o zonă circulară cu diametrul de 0,18-0,20 m puternic pigmentată cu cărbune, reprezentând amprenta stâlpului pentru care a fost săpată această groapă. În partea superioară a umpluturii cpl.26 a fost descoperită o monedă bizantină, bine conservată, confecționată din bronz, care după curățare a fost identificată ca fiind emisă de împăratul Iustin II în anul 572/573, fiind prima monedă bizantină descoperită la Târgșoru Vechi.

Complexul 27 (cpl.27), în caroul 5/B-C, la adâncimea de 1,23 m Wgrs., înconjurând cpl.7, a fost observată o groapă cu o formă rectangulară, conținând pământ cafeniu, afânat, amestecat cu lut galben, cărbune, cenușă și câteva pietricele. După cum s-a observat pe profil cpl.27 este o groapă mai veche, în umplutura căreia a fost săpat cpl.7. Între cele două complexe se găsește un nivel cu mult cărbune și cenușă, gros de 0,05-0,06 m, peste care se află o lentilă de lut galben-roșcat și un nivel de cenușă ce corespunde lui cpl.22.

Complexul 28 (cpl.28), a apărut în caroul 5B, la adâncimea de 1,20 m Wgrs., lângă fundația de E a zidului de incintă, ca o zonă relativ circulară (0,45x0,40 m), conținând pigment de cărbune și un pământ lutos de culoare galbenă.

Complexul 29 (cpl.29), în caroul 5C, la aproximativ 0,70 m S de colțul fundației zidului de incintă, la adâncimea de 1,18 m Wgrs., a apărut o zonă circulară, cu diametrul de 0,23 m, conținând pământ de culoare cafenie, afânat.

Complexul 30 (cpl.30), în caroul 4C, la adâncimea de 1,19 m Wgrs., la 0,18 m S de fundația zidului de incintă, a fost observată o zonă de formă rotundă (0,32 x 0,34 m), conținând un pământ negru c tentă verzui-roșcată, pigmentat cu cărbune și fragmente ceramice.

Complexul 31 (cpl.31), în jumătatea de sud a caroului 4C, la adâncimea de 1,15 m Wgrs., în jurul cpl.7 a fost observată o zonă de pământ negru amestecat cu lut galben conținând o cantitate mare de bucăți de cărbune și cenușă.

Cele 24 de complexe prezentate mai sus aparțin nivelului de locuire medievală de la Târgșoru Vechi, anterior ridicării zidului celei de-a doua incinte datată la sfârșitul sec. XVII, cel mai probabil sec. XVI. Încadrarea cronologică mai exactă a fiecăruia dintre complexe cercetate se va realiza după finalizarea integrală a cercetării în această suprafață (cas. 13B) și după prelucrarea materialului arheologic rezultat.

Sector B – zona Caselor Domnești

În campania arheologică din anul 2005 au fost întreprinse cercetări și în zona de N a Curții Domnești, în perimetrul beciului datat în sec. al XVI-lea, și a zidului nordic al incintei întâi, datat în a doua jumătate a sec. XVII.

Cercetările arheologice în acest sector s-au desfășurat în perioada 10 octombrie 2005–11 noiembrie 2005, la solicitarea Mănăstirii Turnu, în a cărei proprietate se află o parte a rezervației arheologice Târgșoru Vechi, incluzând și zona Curților Domnești.

Scopul cercetării a fost acela de a stabili cu precizie traiectele zidurilor din această parte a Curții Domnești și de a clarifica unele aspecte privind fazele de construcție ale Caselor Domnești, și nu în ultimul rând de a stabili stratigrafia acelei zone a rezervației arheologice de la Târgșoru Vechi.

Trebuie menționat că zona a fost cercetată parțial în anii '60 ai sec. XX de către Nicolae Constantinescu, iar rezultatul cercetărilor a fost publicat în SCIV 20, 1, 1969, p. 83-100. Cercetarea noastră a avut în vedere partea nesăpată din perimetrul Caselor Domnești, fiind trasate două secțiuni denumite S I B/2005 și S II B/2005.

Secțiunea S I B 2005 a avut lungimea de 17 m și lățimea de 1,5 m, fiind orientată pe direcția NV 320°-SE 140°, perpendicular pe zidurile beciului și pe zidul incintei întâi. În această secțiune au fost descoperite mai multe complexe:

Complexul 1, beci datat în sec. al XVI-lea, aparținând primei etape de construcție a Curții Domnești. Au fost surprinse zidurile de fundație ale beciului, groase de cca. 60 cm, făcute din piatră de râu și cărămidă, prinse cu mortar de var și tencuite spre interior. Lățimea beciului este de aproximativ 4,75 m, iar adâncimea de cca. 2,20 m. În umplutura beciului am descoperit fragmente de cărămizi, pietre și mortar, rezultate în urma prăbușirii zidurilor, precum și fragmente ceramice. De asemenea, am constatat că pe fundul beciului a fost amenajat un strat de pietriș. Inițial a fost săpată groapa viitorului beci pe limitele căreia au fost ridicate zidurile de fundație.

Complexul 2, camera unei construcții de zid, posterioare beciului, aparținând foarte probabil uneia dintre fazele Caselor Domnești. Camera cercetată de noi are lățimea de aproximativ 3,10 m. Fundațiile zidurilor camerei sunt construite din piatră și cărămidă prinse cu mortar de var și sunt groase de cca. 0,70 m și adânci de 0,50 m

Complexul 3, o locuință de suprafață, construită din bârne și pereții lipiți cu lut, incendiată. Această locuință este perforată de zidurile fundației camerei descrise mai sus. Adâncimea la care a fost descoperită este de 1,10 m – 1,30 m. Au fost descoperite resturi de bârne arse, fragmente de chirpici și urme ale podelei făcute din pământ galben băătorit. Fragmentele ceramice descoperite pe podeaua locuinței sunt datate în perioadă medievală (sec. XV-XVI).

Complexul 4, mormânt. Sub locuința medievală de bârne, descrisă mai sus, la adâncimea de 1,50 m a fost descoperit un mormânt. Din păcate nu s-a putut stabili perioada din care datează, ci numai faptul că defunctul a fost depus cu capul spre est și mâna dreaptă pe lângă corp. Din cauza vremii nefavorabile mormântul nu a fost cercetat integral urmând a fi cercetat în campania de anul viitor.

Complexul 5, zid medieval. Acest zid a fost construit pentru a marca limita nordică a primei incinte și a perforat zidul nordic al locuinței a cărei cameră (complexul 2) am descris-o mai sus. Grosimea lui este de cca. 1 m, iar adâncimea fundației de 0,70 m.

Complexul 6, beci de cărămidă, a fost descoperit în capătul de NV al S I B/2005. Este o construcție târzie (sec. XVIII sau sec. XIX), făcută din cărămidă prinsă cu mortar de var. După distrugerea beciului acesta a fost folosit ca zonă menajeră. În umplutura lui, alături de fragmente de cărămidă și pietre de râu, am descoperit vase întregi, fragmente ceramice, urme ale unor recipiente de sticlă (pahare cu picior sticle, etc) și

obiecte de fier toate de foarte bună calitate ceea ce sugerează că cei care au folosit beciul aveau un standard de viață ridicat. Lățimea beciului este de 1,95 m, iar adâncimea maximă de 2,70 m. În acest complex, la adâncimea de 1,90 m a fost sesizat un nivel compact de mortar amestecat cu lemn putrezit și fragmente de cărămizi rezultat probabil din prăbușirea unui planșeu al locuinței ce suprapunea beciul. Grosimea acestui nivel de distrugere variază între 0,30-0,50 m. Sub acest nivel a fost descoperit un alt nivel de pământ negru amestecat cu fragmente mici de mortar și cărămidă, gros de cca. 30 cm. Nu au fost observate urme ale amenajării podelei beciului ci doar un nivel de călcare din pământ galben.

Secțiunea S II B 2005 are lungimea de 14,50 m și lățimea de 2 m, fiind orientată pe direcția NV 320°-SE 140°, paralel cu S I B/2005, la 3,70 m de aceasta. Această secțiune a avut drept scop stabilirea exactă a limitelor vestice ale beciului cu zona de acces. În vederea obținerii unor informații cât mai exacte au fost lăsați doi martori stratigrafici cu grosimi de 1,50 m și 1 m, în zona intrării în beci. Datorită vremii nefavorabile nu am reușit să ajungem în pământul steril din punct de vedere arheologic în această secțiune urmând a continua lucrările anul viitor.

În această secțiune am descoperit zona de intrare în beci, inclusiv locul unde era introdus tocul ușii de acces. A fost surprins și colțul de NE al beciului, completându-se astfel planurile Caselor Domnești publicate de către Nicolae Cnstantinescu în articolul din anul 1969. Lățimea beciului în dreptul porții de intrare este de 4,90 m. Grosimea zidurilor laterale este de cca. 50 cm, iar cea a zidului de la intrare, situat spre NE, 40 cm.

Sector „Castru Roman”

În campania din acest an, unul dintre obiectivele de cercetare a fost reluarea săpăturilor în perimetrul castrului roman, cu scopul de a se identifica limitele acestuia. De aceea s-a decis trasarea secțiunii magistrale SI/2005 (lungimea de 80 m, lățimea de 1,5 m), în partea dreaptă a șoselei Ploiești – Târgșoru Vechi, capetele acesteia fiind marcate cu două borne, denumite convențional A (spre curtea domnească) și B (spre șosea). Din traiectul acestei secțiuni în anul 2005 s-a început cercetarea pe o lungime de 12 m, ajungându-se la o adâncime de 0,60 m, de unde nu s-a mai putut continua activitatea din cauza ridicării nivelului pânzei freatice în zonă, lucru datorat ploilor abundente. În SI/2005 au fost identificate și cercetate parțial un număr de 4 complexe aparținând locuirii medievale.

Complexul 1 (cpl.1), a fost identificat în caroul 11, la adâncimea de 0,24 m (de la nivelul actual solului), prezentându-se ca o masă compactă de mortar de var, groasă de 0,04-0,12 m, cu dimensiunile de 1 x 0,80 m.

Complexul 2 (cpl.2), a apărut în carourile 8-9, la adâncimea de 0,23 m (de la nivelul actual solului), este o groapă (0,70 x 1,20 m) umplută cu fragmente de cărămizi cu urme de arsură și fragmente ceramice.

Complexul 3 (cpl.3), a apărut în carourile 2-3, sub forma unei gropi delimitată de o dungă de lut galben (1,40 x 1,20 m). Inventarul constă din fragmente ceramice, fragmente de sticlă, cărămizi fragmentare.

Complexul 4 (cpl.4), situat în caroul 2, la sud de cpl.3 se dezvoltă cpl.4 sub formă de masă de chirpic ars (1,50 x 1,80 m). Inventarul arheologic constă din fragmente ceramice medievale.

Informații suplimentare online

[Raportul 3526 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
